

בשוגג יאכל במוצאי שבת - Inadvertently; it may be eaten after *Shabbos*

Overview¹

יהודה ר' maintains if someone cooked on שבת inadvertently, it may be eaten on מוצ"ש. תוספות clarifies this ruling.

שוגג דרבי יהודה הוי כמו שפירשתי² מזיד דרבי מאיר -

The ruling by שוגג according to ר"י is as I explained the ruling of ר"מ by מזיד, that everyone may eat it למוצ"ש including the מבשל, and no one may eat it באותו שבת.

תוספות proves this:

דהא מוקי התם³ מתניתין⁴ דהשוחט בשבת⁵ כוותיה:

ר"י Since the גמרא there establishes the משנה of השוחט בשבת according to ר"י.

Summary

ר"מ according to מזיד has the same ruling as ר"י according to שוגג.

Thinking it over

תוספות teaches us two rules; that אחרים cannot eat it on שבת, and the מבשל may eat it on מוצ"ש.⁶ Which would seem to be the greater חידוש?

¹ See ('Overview' to) the previous המבשל ד"ה תוספות.

² See footnote # 1. Everyone may eat it למוצ"ש.

³ חולין טו, א.

⁴ השוחט בשבת וביוהכ"פ אע"פ דמתחייב בנפשו שחיטתו כשרה חולין יד, א, states משנה.

⁵ We therefore cannot say that בשוגג יאכל למוצ"ש refers only to אחרים (but not to the מבשל, for whom it is always אסור), but the משנה states שחיטתו כשרה (referring to everyone). We also cannot say that בשוגג יאכל למוצ"ש refers only to the מבשל, but אחרים may eat it even באותו שבת, since the משנה compares שבת to יוהכ"פ, where it is אסור בו ביום. See 'Thinking it over'.

⁶ See footnote # 5.